

IZ KRAJEVNIH SKUPNOSTI - IZ KRAJEVNIH SKUPNOSTI - IZ KRAJEVNIH SKUPNOSTI

IZ BREZOVICE

Skupna skrb za vzgojo mladih

Konec februarja je zasedal svet osnovne šole Brezovica pri Ljubljani. Ravnatelj šole je seznanil člane sveta s finančnim poslovanjem v preteklem letu in učnim uspehom v prvem polletju. Končni obračun je pokazal, da so kljub inflaciji z odmerjenimi sredstvi dobro poslovali. Dogovorili so se tudi, da bodo v prihodnje bolj skrbeli za preventivno zdravljenje starejših učiteljev, saj jih naporno dvoizmensko delo izčrpa in utruja.

Po končani razpravi sveta so se jim pridružili še predstavniki skupščine in sveta KS ter predstavniki družbenopolitičnih organizacij v KS. V takem sestavu so obravnavali eno samo točko dnevnega reda: »Vzgojna problematika naših otrok v šoli in izven nje«. Inicijativno za obravnavo tega sta dali SZDL in šola. Tako šola kot SZDL sta čutili potrebo, da se o tem pogovorijo, pomagajo mladim, da čimprej pridejo do poklica, ki je eden izmed najvažnejših činiteljev pri nadaljnji življenjski prosperiteti. Vsi so bili enotnega mnenja, da sta »glavna vzgojitelja«, ki lahko najbolj vplivata na vzgojo mladih starši in šola. Tudi vrstni red: starši, šola je pravilen, saj na otrokov način življenja najprej vplivata starša s svojo vzgojo in navadami, ki jih otrok pri odraslanju povzema. Šola je ravno tako važen faktor pri vzgoji, saj odpira mladim vpogled v vse pore življenja s svojimi učnimi programi in vzgojnimi metodami dela. Ta dva dejavnika morata nenehno in trdno sodelovati, ker vsako protislovje lahko zapusti pri mladini negativne posledice.

Na sestanku je bilo govora tudi o zahajanju šolske mladine v gostinski lokal pri Poku. Gostilničar je namestil več igralnih aparatov, na katere hodijo šolarji igrati za denar, ki ga potem marsikdaj zmanjka za malico. Zaskrbljenost je tem večja, ker posamezniki trošijo precejšnje vsote. Znano pa je, da ravno denar lahko zavede mladega človeka na stranpota. Končno se tu točijo tudi alkoholne pijače.

Razprava je potekala tudi o tem, kako in na kakšen način organizirati na šoli čimveč interesnih dejavnosti, kot so: tehniški krožki in klubi, ki bi mladega človeka pritegnili in koristno zaposlili. K temu problemu bodo morale organizacije pristopiti tako šola kot vse organizacije v KS, kajti za uresničitev tega so potrebna poleg mentorjev tudi finančna sredstva.

Vzporedno z interesnimi dejavnostmi je treba mladini omogočiti tudi organizirano rekreacijsko tekmovalno športno dejavnost. Predstavniki KS je povedal, da za to obstajajo realne možnosti, saj je zraven Kegliškega kluba Radna, že rezervirano zemljišče za te namene. To naj bi bila tudi ena izmed nalog vseh organizacij v KS, da se čimprej prične s delom. Seveda tudi tu ne bo šlo brez prostovoljnega dela, ker so sredstva, ki so temu namenjena, minimalna.

TONE SLOBODNIK

Brezoviški gasilci v pomoč poklicnim

V nedeljo, 24. februarja so se brezoviški gasilci zbrali na svojem občnem zboru. Predsednik društva Ciril Ropret je v uvodnem poročilu opisal dosedanje delo, ki je bilo zelo uspešno, tako v strokovnem usposabljanju članov kot pri obnovi in povečanju gasilskega doma. Dejavnost društva zasluži vso pohvalo pri vzgoji svojega naraščaja. Pri društvu delujeta pionirska in mladinska sekcija. Mladinci so se pri tekmovanjih v gasilskih veščinah in spretnostih v preteklem letu uvrstili v sam vrh republiške lestvice. Gasilski krožek ki deluje v osnovni šoli na Brezovici, pa je eden najštevilnejših in po svoji dejavnosti najbolj aktiven. Gasilsko društvo Brezovica sodi v republiškem merilu po izurjenosti in opremljenosti v prvo kategorijo in je v slučaju potrebe v pomoč poklicnim enotam v Ljubljani.

Za investicijska dela prenove gasilskega doma so zbrali sedem milijonov petsto tisoč dinarjev. Del teh sredstev je prispevala občina in druge samoupravne interesne skupnosti. Dobri del tega denarja so zbrali krajanji sami. Redki posamezniki so, ki so prispevali manj kot stopenjdeset starih tisočakov, nekateri pa še več v akcijah, ki so bile organizirane v ta namen.

Strokovnjaki danes ocenjujejo, da je naložba vredna trideset milijonov dinarjev. Vse ostalo so prispevale pridne roke članov s svojim izrednim in požrtvovalnim delom. Dom je sedaj v zaključni fazi. Manjkajo še nekatera manjša notranja obrtniška dela, ogrevanje in oprema. Poleg svojega

osnovnega namena bo dom služil za skladiščenje opreme SLO in DS ter velika in mala dvorana za kuturnoprosvetno dejavnost. To je tudi ena največja in najlepša zgradba na Brezovici, ki je v ponos vsem krajanom.

Z dograditvijo doma in nakupom Novakove hiše, ki je v neposredni bližini in jo krajanji prenavljajo v družbeni center, bo postalo to območje zaključeno središče, kjer bodo imele sedež vse družbene organizacije, društva, knjižnica, matični urad in KS. Gasilci pa bodo s tem pridobili dragocen prostor za vaje, delo z mladino in drugo.

Po končani razpravi so izvolili nov upravni odbor in druge organe, za novega predsednika pa tovariša Lovra Urbančiča. Na zbor so prišle številne delegacije sosednjih gasilskih društev s pozdravi in željami brezoviškim gasilcem, da bi imeli čimveč uspehov v bodočem delu. Prijeto je bil presenečen dosedanj predstojnik Ciril Ropret, ko mu je delegat PGD Dragomer-Lukovica izročil pismo priznanje - diplomu svojega društva, za dolgoletno in uspešno sodelovanje med društvoma. V svojem pozdravnem govoru se je predstavnik občinske gasilske zveze zahvalil brezoviškim gasilcem za plodno in uspešno sodelovanje. Hkrati je izročil 32 gasilcem jubilejne gasilske znake kot priznanje za dolgoletno uspešno delo.

Ko je predsedujoči zaključil zbor je vse prisotne povabil na golaž, ki so ga pripravili v gostilni Kopač kot je to njihova že dolgoletna tradicija.

TONE SLOBODNIK

S KONCERTA UČENCEV VIŠKE GLASBENE ŠOLE V VELIKI OBČINSKI DVORANI

Glasbena pokušina za dan žena

Vse skupaj ni imelo prav veliko skupnega s proslavami, ki so v navadi za 8. marec. Ni bilo šopkov rož in praktičnih daril, niti ne družabnih stiskov rok, objemov, pa elegantnih toalet, penecnega vina in sladice. Zato pa so občanke, ki sta se jih spomnila Združenje borcev NOV in KO Rdečega križa »Milan Česnik«, na sam dan njihovega praznika toliko bolj uživale ob glasbi, ki so jo posebej zanje pripravili učenci Glasbene šole Vič.

Velika dvorana občinske skupščine je bila kot nalašč za ta dogodek, saj je hkrati dovolj prostorna, da je sprejela vse povabljene občanke in njihove življenjske sopotnike in obenem dovolj akustična, da so tudi zadnji kotiček dosegli nežni zvoki glasbil.

Koncert je bil malodane v celem ena sama nanizanka solističnih nastopov:

Po uvodni koračnici pihalnega orkestra Vič-Rudnik, se je najprej predstavil trio mladih bratov Kotar na klavirju, violini in čelu z Miškovim »Triom v C duru: andantinom«. Izvajalci, čeprav mladi in brez večjih izkušenj, so jemali note scela lahkotno, sproščeno, brez treme, ki je običajna ob takih nastopih. Podobno sproščeno se je nato na klavirju predstavila Mirjam Jemec z »Malim črnem« mojsstra impresionistične glasbe Clauda Debussyja; sledila ji je Mateja Omrzel na flavti z umirjeno (a mestoma tudi živahnò) Pessardovo »Andaluzijko«, pa zatem še duo Bojana Kifnar - flavta in Alenka Okorn - kitara, z znano skladbo Jacquesa Iberta »Entré Acte«, mladi harmonikar Gregor Anderluh in še vrsta drugih mladih izvajalcev.

Žal je izpadel obetavni Dorsslaerjev »Invocation et Dance«, ki naj bi ga na klarinetu zaigrala Mateja Perme, zato pa že hip za tem občinstvu ni bilo treba ne

»rotiti« in ne »zaplesati«, da je mala Polona Fister odlično zaigrala (na klavirju) »Knechta Ruprechta« Roberta Schumanna. Podoben aplavz je požel tudi pevec-solist (čeprav že odrasel) Stane Vidmar s Kozinovo »Našo barako zame-lo je« in še nekateri drugi mladi glasbeniki, ki so bodisi na glasbilih, bodisi s solo petjem oblikovali zaključni del koncerta.

Izvedene skladbe so bile resda zvečine monofone, tehnično manj zahtevne in tu

pa tam morda malce šibkih tonov, zato pa so jih mladi glasbeniki izpeljali toliko bolj skrbno in z zvrhano mero volje.

»Človeku je prav prijetno pri srcu, ko vidi, kako se ti mladi umetniki trudijo za nas«, je med samim koncertom ganjeno priznala ena izmed poslušalk. »Ni mi žal, da sem prišla sem.«

Podobno zadovoljstvo je bilo čutiti tudi med drugim poslušalstvom. Ne, niso vse rože, bi nemara porekla še marsikatera izmed zbranih žena, tudi glasba je lahko lepo darilo za 8. marec...

BRANKO VRHOVEC

Razstava ročnih del na Škofljici

Na Škofljici je bila od 8. do 10. marca v stari osnovni šoli razstava ročnih del, ki so jo priredili naši upokoenci.

Razstavljene so bile njihove zelo lepo izdelane slike, čudoviti prti, gobelini, narodne noše, klekljani izdelki, razna domača orodja in vrsta drugih zanimivih izdelkov.

Prizadevni upokoenci so z veliko ljubeznijo, truda in smisla to prireditve uspešno izpeljali. Priznanje so izrazili številni obiskovalci, ki niso skrivali svojega navdušenja, saj je to še en dokaz, da naši upokoenci kljub starosti ne poznajo neplodnih let.

Zelo radi se udeležujejo proslav, vodijo krajevno knjižnico in ne nazadnje tudi vedno uspešno organizirajo krvodajalske akcije.

Krajanji krajevnih skupnosti se zahvaljujemo upokojencem za vse te dejavnosti. Upamo in želimo, da bi bili še v naprej tako aktivni in da takšne prireditve ne bodo zadnje. S tem dokazujejo, da so po srcu še vedno mladi, obenem pa spodbujajo k delu tudi mlajšo generacijo.

Torej dragi upokoenci še enkrat hvala in veliko uspehov pri nadaljnjem delu.

V imenu krajanov
PAVLE JELENC

Tudi v Iški Loki proslava

Tako kot že nekaj let zapored, so tudi za letošnji 8. marec žene v Iški Loki prej končale z vsakdanjimi opravili, potem pa so pohitele v gasilski dom,

kjer so jim otroci pripravili proslavo ob njihovem prazniku.

Vsak malček je povedal svojo najljubšo pesmico, osnovnošolski otroci pa so pripravili recitacije in skeče. Velik aplavz je požela učenka 7. razreda Irena Černič, ki je sama napisala in pripravila skeč o družinskem prepiru. Veliko truda so vložili tudi učenci 8. razreda, ki so pripravili enodejanko Dva mejnika, ki jo je napisal Tone Cimperman. Otrokom in učencem sta pri sestavljanju programa pomagali mentorici tov. Stanka Rebolj in tov. Irena Modic.

Ceprav je prostor, kjer se je odvijala proslava, majhen in je bil do zadnjega kotička napolnjen, je bilo vzdušje enkratno. Za prijeten preostali del večera so poskrbeli člani Gasilskega društva Iška Loka, ki so žene pogostili in nazadnje z njimi tudi zaplesali.

Irena M.

Anekdota

Ko sem se zadnjič peljal od Velikih Lašč proti Robu, je cesta vodila tudi skozi vasi- co z imenom KNEJ, ki je dokaj nenavadno. Ob tej priložnosti sem zvedel, da med krajanji o tem imenu kroži naslednja anekdota: popotnik je prišel do vasi (pred mnogimi leti) in v hlevu je kmetico, ki je ravno začela molzti, povprašal po imenu vasi. Kmetica, ga ni dobro razumela in je mislila, da želi mleko. Ker je bila prav na začetku molže, mu je odgovorila: »K'nej,« misleč seveda na mleko. Tako naj bi KNEJ dobil ime. Kdo ve?

D. H.

BILI SO MED NAMI

Lavriševima atu in mami v spomin

Nista bila človeka, v katera bi bili usmerjeni žarometi splošne ljudske pozornosti. Tudi se nista obdajala z veličji družbene avtoritete, ali hlepela pomoči ali veljavi. Bila sta človeka skromnosti. Skromnost pa je bila delo: delo doma na skromni kmetiji v Horjulu, s prgiščem zemlje, njivicami, sadovnjakom, čevljarsko delavnico in kuhinjo, kjer je bilo nekoč edino skupno-domače ognjišče in kjer je bilo treba iztisniti zase in za četrto otrok.

Življenje Janezu in Marjeti Lavriša ni bilo vselej z rožicami poslano. Kolikokrat je bilo treba pošteno zagristi v zemljo, v čevljarsko dreto in laz, da je bilo za vsakdanji kruh. Kruh, ki je bil včasih pravcati praznik. A vendar so jima otroci srečno odrasli in skupaj sta dočakala polnih osemindeset let.

Čevljarstvo je bilo Janezu Lavrišu zapisano na kožo. Kolikokrat smo ga otroci občudovali, ko je sukal svojo dreto, mojstrsko in s privajenimi lahkotnimi gibi, in na njegovem čevljarskem stolu so nastajale pravcate mojstrovine, ce, ki so dobivale obliko ličnih čevljev. Resda je rad naročnikom potarnal: »ni še, pridite

malce kasneje,« a ko je bilo gotovo, je držalo, ko da bi bilo narejeno za zmerom...

Mimo čevljarstva pa se je Janez z vsem srcem zapisal tudi - čebelam. Skorajda ni bilo dneva, da ne bi posvetil vsaj nekaj drobnih trenutkov tem svojim malim ljubljankam. In ni mu bilo prav nič žal, da je te vozil na pašo v še tako oddaljene kraje - od Primorske, pa tja do Like in Gorskega kotarja.

Bil pa je tudi velik ljubitelj balinanja in golobov. Ni sončne nedelje, da ne bi družno s prijatelji na vaškem balnišču meril svoj met in nad njegovo domačijo je bilo kdove koliko let slišati klopotanje grulečih domačih ptic.

Zdaj je Lavrišev ata legel k počitku. Skupaj z mamo Marjeto. Usoda ne pozna kompromisov. Obnemel je njegov čevljarski stol, obne-mele so čebele in golobi in obnemela je topla kuhinja, kjer se je ob vsej svoji skromnosti in ponižnosti udinjala Lavriševa mama. V njunem domu je nastala praznina. A kakor, da bi vse, kar ju je tesno spremljalo v njunem življenju, vključno z malimi, drobnimi čebelami, v nepovrat šepetalo - ne bomo vaju pozabili.

BRANKO VRHOVEC